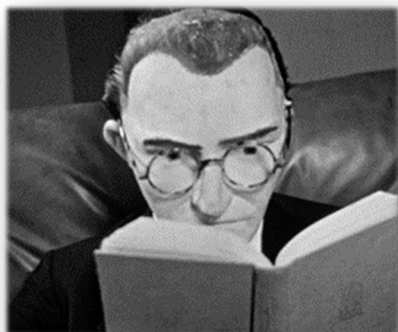

ESSENCIALS DEL CINEMA AMATEUR

Centenari del Cinema Amateur (1924-1940)

L'HOMME IMPORTANT. PREJUDICIS
Domènec Giménez Botey, 1935

MOSAIC Nº 2. FESTA MAJOR
Eusebi Ferré Borrell, 1933

MEMMORTIGO?
Delmiro de Caralt, 1934

El Centenari del Cinema Amateur se centra en la poc coneguda col·lecció de cinema amateur de la Filmoteca Catalunya, una de les més importants d'Europa, i ens convida a descobrir una nova manera de concebre les imatges en moviment; una extensió directa de l'experiència d'un individu o col·lectiu que no ve marcada per un objectiu comercial, sinó per l'impuls de capturar i intervenir en un món que canvia vertiginosament. Perquè el cinema amateur es consolida en l'època que segueix a l'Exposició Internacional de Barcelona de 1929, quan les comunicacions són cada vegada més ràpides i globalitzades, però també en anys de grans canvis socials amb l'arribada de la República. Són els anys que l'historiador Philipp Blom defineix com els de «la fractura» entre l'atracció per un futur vertiginós i la nostàlgia d'un passat suposadament afable; en definitiva, entre modernitat i tradició. Els cineastes amateurs filmen aquesta realitat des de múltiples perspectives, permetent que el món fracturat i contradictori travessi les seves gravacions i arribi fins al nostre present amb inesperada potència. En els anys d'entreguerres, la tècnica no és depurada i el llenguatge encara està en procés de consolidació, però els amateurs contribueixen, sens dubte, a les primeres paraules del cinema documental, experimental, educatiu, antropològic, científic o industrial. El que comença com un *hobby* per a les classes acomodades, descrit en els anuncis de Pathé Baby com una «victòria sobre el temps», aviat esdevé un dels moviments cinematogràfics més importants a Catalunya, fins al punt de ser considerat la primera escola cinematogràfica del país.

Sobre aquest DCP:

El que comença sent una afició circumscribida a l'àmbit domèstic, als anys trenta es consolida en cinema amateur mitjançant la creació d'entitats com la secció de cinema amateur del Centre Excursionista de Catalunya, la primera a Espanya, o l'Associació de Cinema Amateur del Foment de les Arts Decoratives, que difonen el fet cinematogràfic mitjançant concursos, sessions de cinema i conferències. S'entronquen amb la dinàmica amateur internacional, participant de concursos i mostres internacionals.

Aquesta selecció recull títols que tingueren un reconeixement internacional, guanyant nombrosos premis als concursos amateurs internacionals.

PROGRAMA: DCP de restauracions 3K i 2K de films amateurs 16mm. I 9'5mm.

L'HOME IMPORTANT. PREJUDICIS (Domènec Giménez Botey, 1935). Catalunya, 16'38", blanc i negre, 16mm.

Fons Giménez.

Guanyadora del primer premi al IV Concurs Internacional de Cinema Amateur de 1935 i una de les pel·lícules amateurs més unànimement aclamades de l'època. Explica la història d'un home que descobrirà la tranquil·litat que comporta actuar amb espontaneïtat una vegada es desprèn de la màscara de l'altivesa que ja forma part de la seva personalitat.

DIARIS (Joan Salvans Piera, 1934). Catalunya, 13'16", blanc i negre, 16mm.

Fons Giménez.

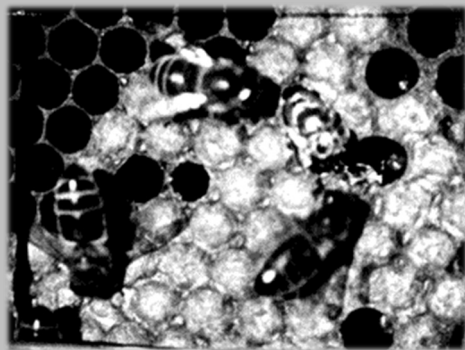
Docuficció que explica el procés de producció d'un diari i reflexiona sobre la influència dels mitjans de comunicació de masses en la societat.

MOSAIC CATALÀ Nº 2. FESTA MAJOR (Eusebi Ferré Borrell, 1933). Catalunya, 16'55", blanc i negre, 16mm.

Fons Ferré.

Documental sobre la festa major de Sant Cugat, guardonat amb el primer premi de cinema amateur (Passo Ridotto) de la II Biennale di Venezia (1934). Recull, amb subtilesa i gran estil cinematogràfic, les diferents maneres de participar en la festa col·lectiva dels ciutadans.

ABELLES (Joan Prats Vidal, 1933). Catalunya, 11'33", blanc i negre, 16mm.

Fons Prats Trián.

Un dels grans exponents del potencial educatiu del cinema amateur. Guanyador del Premi Extraordinari en el segon concurs nacional del 1933, Diploma d'Honor al Concurs Internacional de Cinema Amateur celebrat a París el desembre de 1933 i Medalla Honorífica a la Biennial de Venècia de 1934.

MEMMORTIGO? (Delmiro de Caralt, 1934). Catalunya, 13'59", blanc i negre, 16mm.

Fons Delmiro de Caralt.

Una de les pel·lícules amateurs més celebrades de l'època. Un home d'aspecte greu i vestit completament de negre es vol suïcidar, i intenta diverses estratagemes per aconseguir-ho. Gràcies a una trobada fortuïta amb una dona desistirà de les seves intencions i redescobrirà la bellesa quotidiana de la vida.

Va rebre el premi extraordinari del CEC en el Concurs Català de Cinema Amateur de 1935 i era una de les pel·lícules que havia de participar en el V Concurs Internacional de Cinema Amateur de Berlín el 1936.

Composició i acompanyament musical, Jorge Gil Zulueta